

ROMÂNIA

C.A.T

S. C.A.F

DOSAR NR. xxxx/xxx/xxxx

OPERATOR 2928

Î N C H E I E R E
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN xx.xx.xxxx
PREȘEDINTE: D.L
JUDECĂTOR: M.C.D
JUDECĂTOR: G.O
GREFIER: M.S.L

S-a luat în examinare recursul formulat de pârâțul C.L.B împotriva sentinței civile nr.xxx/xx.xx.xxxx, pronunțată de T. C.-S. în dosarul nr.xxxx/xxx/xxxx, în contradictoriu cu reclamantul – intimat P. J. C.-S., având ca obiect obligare emitere act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică atât la prima, cât și la a doua strigare, se constată lipsa părților.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

CURTEA,

Având în vedere dispozițiile art. 519 coroborate cu dispozițiile art. 520 din NCPC, constată necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept, vizând următoarele chestiuni de drept:

- dacă dispozițiile art. 3 din Legea nr. 554/2004 („Tutela administrativă”) se interpretează în sensul că P. poate ataca în fața instanțelor de contencios administrativ refuzul (asimilat cu un act administrativ potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 2 din Legea nr. 554/2004) C. L. de a pune pe ordinea de zi a ședinței și de a lua act de încetarea de drept a mandatului de consilier local înainte de termen, refuzat exprimat la cererea P. adresată potrivit atribuțiilor reglementate de dispozițiile art. 19 alin. 1 lit. a și e din Legea nr. 340/2004;

- incidența dispozițiile art. 9 alin. 2 lit. f din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali în cazul amânării aplicării pedepsei stabilite potrivit dispozițiilor art. 83 alin. 1 Cod penal (Legea nr. 286/2009), coroborate cu dispozițiile art. 396 alin. 4 Cod procedură penală (Legea nr. 135/2010).

I. Prezentarea succintă a cauzei.

Cererea introductivă, cu care reclamantul P. J. C.-S a investit instanța de contencios administrativ, are ca obiect contestarea refuzului C.L.B de a pune pe ordinea de zi încetarea de drept a mandatului de consilier local în urma constatării săvârșirii unei infracțiuni de xxxxxxxx (xxxxxx xx xxxxxxxxxxxx), pentru care s-a amânat aplicarea pedepsei cu închisoarea de x xx și xx xx, potrivit dispozițiilor art. 83 alin. 1 Cod penal (Legea nr. 286/2009), coroborate cu dispozițiile art. 396 alin. 4 Cod procedură penală (Legea nr. 135/2010), precum și obligarea C.L la adoptarea unei hotărâri prin care să se constate încetarea de drept a mandatului.

În fața primei instanțe, s-a invocat excepția inadmisibilității acțiunii P., iar T. C. – S. a respins excepția pe considerentul că refuzul autorității intră în sfera de aplicare a art. 3 din Legea nr. 554/2004 („Tutela administrativă”), întrucât și actele asimilate actelor administrative pot face obiectul controlului de legalitate, la inițiativa P.

Pe fondul cauzei, s-a reținut că dispozițiile art. 9 alin. 2 lit. f din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali sunt aplicabile, dat fiind că în speță s-a pronunțat o hotărâre penală de condamnare cu o pedeapsă privativă de libertate, neavând relevanță modalitatea de executare a acestei. Prima instanță a făcut trimitere la Decizia ÎCCJ nr. xx/xx.xx.xxxx, care a analizat dispozițiile art. 15 alin.2 lit. e din Legea nr. 394/2004 prin raportare la instituția suspendării pedepsei, potrivit dispozițiilor vechiului Cod penal.

După pronunțarea sentinței de către prima instanță (în sensul admiterii acțiunii P.), S. P. a C.A.T. a pronunțat Decizia penală nr. xxx/xx.xx.xxxx, prin care s-a dispus îndreptarea erorii materiale din cuprinsul minutei și dispozitivului Sentinței penale nr. xxx/xx.xx.xxxx, pronunțată de T. A., Secția penală în dosarul nr. xxxx/xxx/xxxx (modificată și definitivă prin D. p. nr. xxx/x/xx.xx.xxxx a C.A.T., S. p.) în sensul că paragraful 6 care are următorul conținut „În baza art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 308 Cod penal, **condamnă** pe inculpații R. V. M., T. I. la câte x (xx) xx și x (xxx) luni fiecare, pentru infracțiunea de xxxx xx xxxxxxxxxxxx” *se înlocuiește cu următorul paragraf* „În baza art. 291 Cod penal cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 308 Cod penal, **stabilește** față de fiecare dintre inculpații R. V. M., T. I. câte o pedeapsă de x (xx) xx și x (xx) luni închisoare, pentru infracțiunea de xxxxxxxxxxxx”.

În cuprinsul d. p. menționate, s-a arătat că, deși s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, atunci când s-au redactat minuta și dispozitivul Sentinței, din eroare s-a utilizat termenul „condamnă” în locul celui „stabilește pedeapsă” (filele xx – xx dosarul de față).

II. Referitor la admisibilitatea sesizării, Curtea apreciază că aceasta este admisibilă, fiind îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă întrucât: 1. C.A.T este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (recurs); 2. soluționarea recursului (atât în ce privește excepția inadmisibilității acțiunii, cât și fondul) depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale incidente, ce fac obiectul sesizării; 3. chestiunea de drept este nouă și asupra acestei probleme, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre; 4. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici a unei alte sesizări, în condițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

Cu privire la prima problemă de drept, respectiv sfera de incidență a dispozițiilor art. 3 din Legea nr. 554/2004, problema de drept este nouă, nefiind cunoscute spețe în care P. să atace un act administrativ asimilat, Curtea fiind investită până în prezent doar cu acțiuni care au avut ca obiect anularea doar a unor acte administrative propriu-zise.

Dispozițiile art. 3 din Legea nr. 554/2004 au mai făcut obiectul unei sesizări în baza art. 519 NCPC, însă obiectul sesizării a fost diferit, ÎCCJ pronunțându-se prin D. nr. xx/xx.xx.xxxx pe aspecte care vizau natura juridică a actelor emise de autoritățile administrației publice locale, respectiv pe problema dacă, în afara actelor administrative, Prefectul poate ataca și acte care vizează raporturi juridice de drept civil, penal sau de dreptul muncii. Spre deosebire de dezlegarea de drept anterioară, în speță, se pune problema dacă P. poate ataca, în afara actelor administrative propriu-zise, și acte administrative asimilate (de exemplu, refuzul nejustificat).

Cu privire la cea de-a doua problemă de drept, respectiv sfera de incidență a dispozițiilor art. 9 alin. 2 lit. f din Legea nr. 393/2004, se poate observa că aceasta este nouă, fiind generată de introducerea unei noi posibilități de rezolvare a acțiunii penale. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 396 Cod procedură penală (Legea nr.135/2010), instanța penală poate pronunța, după caz, condamnarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei, achitarea sau încetarea procesului penal.

Este necesar a se statua prin urmare dacă dispozițiile art. 9 alin. 2 lit. f din Legea nr. 393/2004 privind statutul aleșilor locali, care reglementează încetarea de drept a mandatului

de consilier local în caz de condamnare la o pedeapsă privativă de libertate, trebuie interpretată că se referă nu doar la condamnarea propriu zisă, cu executare sau cu suspendare, ci și la stabilirea unei pedepse privative de libertate, a cărei aplicare este amânată de instanța penală.

ÎCCJ s-a mai pronunțat cu privire la dispozițiile art. 9 alin. 2 lit. f din Legea nr. 393/2004, dar cu referire la vechiul cod penal și dintr-o altă perspectivă, respectiv, al suspendării pedepsei cu închisoarea. Or, în prezenta sesizare, se pune problema unei instituții noi de drept penal și procedură penală, respectiv „amânarea aplicării pedepsei.”

III. Cu privire la opinia C. A. T., trebuie arătat că problemele de drept cu care urmează a fi sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, sunt aspecte asupra cărora părțile litigante au puncte de vedere opuse și asupra cărora instanța de recurs urmează a se pronunța. Prin urmare, la acest moment, Curtea nu apreciază oportun a-și exprima punctul de vedere asupra interpretării textelor legale, mai ales că, în situația în care sesizarea ar fi respinsă, Curtea ar fi chemată ea însăși să se pronunțe asupra modului de interpretare a normelor legale iar o exprimare a unui punct de vedere ar echivala cu o antepronunțare.

Concluzionând, având în vedere dispozițiile art. 519, coroborate cu dispozițiile art. 520 din NCPC, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept și, având în vedere dispozițiile art. 520 alin. 2 NCPC, va suspenda judecarea prezentului recurs până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept.

DISPUNE:

În temeiul disp. art. 519 NCPC, **sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept

În baza art. 520 alin. 2 NCPC, **suspendă judecarea prezentului recurs** până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședința publică din 24.02.2016.

**PREȘEDINTE,
D.L**

**JUDECĂTOR,
M.C.D**

**JUDECĂTOR,
G.O**

**GREFIER,
M.S.L**

RED/MCD/03.03.2016
TEHNORED:M.S.L/03.03.2016